

Ved loven foretages nogle ændringer i lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring, som ændret ved lov nr. 362 af 20. december 1961 og lov nr. 101 af 20. marts 1963 (jfr. nærmest foregående sag).

Loven er ligesom flere andre samtidig gennemførte love en konsekvens af lov nr. 83 af 16. marts 1963 (jfr. ovenfor under nr. 4) om beregning af det *reguleringspristal*, som fremtidig skal anvendes ved pristalsreguleringer, der er fastsat ved lov, og den er i videst muligt omfang udformet i overensstemmelse med bestemmelserne i lov nr. 224 af 31. maj 1963 om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd (jfr. ovenfor under nr. 33).

Om lovens formål og behandling i folketinget henvises til, hvad der er anført ovenfor under nr. 70.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt, idet socialistisk folkepartis medlemmer afholdt sig fra at stemme.

---

77. Lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Socialminister *Bundvad*). [A. sp. 1551. C. sp. 225].

Skriftlig fremsættelse $^{13}/_3$ (F. sp. 4110). 1. beh. $^{20}/_3$ (F. sp. 4473). Partiernes ordførere: Niels Mørk, Søren Andersen, Gertie Wandel, Else-Merete Ross, Chr. Madsen og Mose Hansen. 2. beh. $^{26}/_3$ (F. sp. 4602). 3. beh. $^{28}/_3$ (F. sp. 4701). *Loven stadfæstet 24. april 1963.* (Lovt. nr. 155).

I henhold til § 132 i lov om offentlig forsorg skulle bestemmelserne i lovens § 71 om talelidelser og sværere tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed optages til revision i folketingsåret 1962-63.

Denne bestemmelse ophæves ved nærværende lov.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres herom:

„Bestemmelserne i lovens § 71 svarer ganske til bestemmelserne i den tidligere forsorgslovs § 257. Ved en ændret affattelse af denne bestemmelse blev der ved lov nr. 197 af 11. juni 1954 gennemført en nyordning af forsorgen for talelidende og ordblinde, hvorefter den væsentligste ændring var, at kommunerne blev fritaget for og staten overtog udgifterne ved ambulante behandling af talelidelser